

شماره: ۴۲۰۱۶۶۹۱۱

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پیوست:

بسته

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۶،۱۱،۹۴۵۲ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۶،۵،۴

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران لایحه
الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون علامتگذاری مواد منفجره پلاستیکی به منظور
شناسایی که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز سه شنبه
مورخ ۱۳۸۶/۵/۲ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون علامتگذاری مواد منفجره پلاستیکی به منظور شناسایی

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود با لحاظ شرط ذیل به کنوانسیون علامتگذاری مواد منفجره پلاستیکی به منظور شناسایی که در تاریخ دهم اسفند ۱۳۶۹ هجری شمسی برابر با اول مارس ۱۹۹۱ میلادی در مونترال کانادا توسط شورای سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری (ایکائو) به تصویب رسید و از تاریخ اول تیر ماه ۱۳۷۷ هجری شمسی برابر با بیست و یکم ژوئن ۱۹۹۸ میلادی لازم الاجراء گردید، ملحق شود و سند الحاق را نزد امین کنوانسیون، سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری، تودیع نماید.

«دولت جمهوری اسلامی ایران به موجب بند (۲) ماده (۱۱) کنوانسیون علامتگذاری مواد منفجره پلاستیکی به منظور شناسایی» خود را متعهد به ترتیبات مندرج در بند (۱) ماده (۱۱) در خصوص مراجعه به دیوان بین المللی دادگستری برای حل و فصل اختلافات ناشی از تفسیر یا اجراء مفاد کنوانسیون نمی داند. جمهوری اسلامی ایران اعلام می نماید که در هر مورد رضایت کلیه طرفهای اختلاف، شرط لازم برای ارجاع موضوع به دیوان بین المللی دادگستری است. دولت جمهوری اسلامی ایران می تواند در هر مورد که ارجاع به داوری را برای حل و فصل اختلاف ناشی از تفسیر یا اجراء مفاد کنوانسیون به مصلحت بداند، طبق قوانین داخلی خود عمل کند.

تبصره - دولت موظف است ظرف یک سال از تاریخ تصویب این قانون، لوائح مورد نیاز یا آئین نامه های اجرایی لازم را برای اجراء مفاد کنوانسیون تهیه و حسب مورد به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید.

بسم الله الرحمن الرحيم

کنوانسیون علامتگذاری مواد منفجره پلاستیکی به منظور شناسایی

کشورهای عضو این کنوانسیون،

با آگاهی از مشکلاتی که اقدامات تروریستی برای امنیت بین‌المللی ایجاد می‌کند؛
با اظهار نگرانی عمیق درباره اقدامات تروریستی با هدف انهدام هواپیما، دیگر وسایل
حمل و نقل و اهداف دیگر؛
با اظهار نگرانی از این که مواد منفجره پلاستیکی برای اقدامات تروریستی مزبور
مورد استفاده قرار گرفته است؛
با توجه به این که علامتگذاری چنین مواد منفجره‌ای به منظور شناسایی کمک مهمی
جهت ممانعت از اقدامات نامشروع مزبور خواهد بود؛
با تصدیق این که به منظور ممانعت از چنین اقدامات غیرقانونی، نیاز مبرمی به سند
بین‌المللی است که کشورها را ملزم کند اقدامات مقتضی را به منظور اطمینان از این که مواد
منفجره پلاستیکی به‌طور مقتضی علامتگذاری شده‌اند، اتخاذ نمایند؛
با عنایت به قطعنامه شماره ۶۳۵ مورخ چهاردهم ژوئن ۱۹۸۹ میلادی
(۱۳۶۸/۳/۲۴ هجری شمسی) شورای امنیت سازمان ملل متحد و قطعنامه شماره ۲۹/۴۴
مورخ چهارم دسامبر ۱۹۸۹ میلادی (۱۳۶۸/۹/۱۳ هجری شمسی) مجمع عمومی سازمان
ملل متحد که سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری را ترغیب می‌کند کار بر روی طراحی
نظام بین‌المللی جهت علامتگذاری مواد منفجره پلاستیکی یا ورقی را به منظور شناسایی
تشدید نماید؛

با در نظر گرفتن قطعنامه شماره ۲۷-۸ الف که به اتفاق آراء توسط بیست و هفتمین اجلاس مجمع عمومی سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری تصویب شد و اولویت فوق‌العاده تهیه سند بین‌المللی جدیدی را در مورد علامتگذاری مواد منفجره پلاستیکی و ورقی به منظور شناسایی، تأیید نمود؛

با توجه به رضایت از نقش ایفاء شده به‌وسیله شورای سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری در تهیه کنوانسیون و نیز تمایل آن به تقبل وظایف مربوط به انجام آن؛

در موارد زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - از نظر این کنوانسیون:

- ۱ - «مواد منفجره» به محصولات منفجره‌ای اطلاق می‌شود که معمولاً به‌عنوان «مواد منفجره پلاستیکی» شناخته شده‌اند از جمله مواد منفجره به شکل نرم یا ورقی قابل ارتجاع طبق توضیحاتی که در پیوست فنی این کنوانسیون قید گردیده است.
- ۲ - «عامل شناسایی» به ماده‌ای اطلاق می‌شود که در پیوست فنی این کنوانسیون توصیف شده است و درون ماده منفجره، به منظور انجام عمل شناسایی، قرار داده می‌شود.
- ۳ - «علامتگذاری» به تشخیص عامل شناسایی درون ماده منفجره طبق پیوست فنی این کنوانسیون اطلاق می‌شود.
- ۴ - «ساخت» به هر فرآیندی از جمله فرآیند مجددی که مواد منفجره را تولید می‌کند، اطلاق می‌گردد.
- ۵ - «ادوات نظامی مجاز طبق مقررات» شامل گلوله توپ، بمب، اژدر، موشک، مین، راکت، خرجهای شکل داده شده، نارنجک و سوراخ‌کننده‌ها است که منحصراً برای مقاصد

نظامی یا پلیسی طبق قوانین و مقررات کشور عضو ذی ربط ساخته شده است ولی محدود به این موارد نمی گردد.

۶- «کشور سازنده» به هر کشوری اطلاق می شود که مواد منفجره در قلمرو آن تولید شده است.

ماده ۲- هر کشور عضو، روشهای مؤثر و ضروری را به منظور ممنوعیت و ممانعت از ساخت مواد منفجره علامتگذاری نشده در قلمرو خویش اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۳-

۱- هر کشور عضو اقدامات مؤثر و ضروری را به منظور ممنوعیت و ممانعت از ورود یا خروج مواد منفجره علامتگذاری نشده به قلمرو خود اتخاذ خواهد نمود.

۲- بند قبلی در مورد ورود و خروج مواد منفجره علامتگذاری نشده تحت کنترل کشور عضو مزبور طبق بند (۱) ماده (۴) برای اهدافی مغایر با اهداف این کنوانسیون، توسط مراجع کشور عضو که وظایف نظامی یا پلیسی را انجام می دهند، اعمال نخواهد شد.

ماده ۴-

۱- هر کشور عضو اقدامات لازم را جهت اعمال دقیق و نظارت مؤثر بر مالکیت و انتقال مالکیت مواد منفجره علامتگذاری نشده ای که قبل از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون نسبت به آن کشور، در قلمرو آن ساخته یا به آن آورده شده اند، به منظور ممانعت از منحرف شدن توجه یا کاربرد متناقض با اهداف این کنوانسیون، اتخاذ خواهد نمود.

۲- هر کشور عضو اقدامات لازم را در یک دوره سه ساله از تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون نسبت به آن کشور اتخاذ خواهد نمود تا اطمینان حاصل نماید که کلیه موجودی مواد منفجره موضوع بند (۱) این ماده که در اختیار مراجع نظامی یا پلیسی نیست، معدوم گردیده یا به منظور اهدافی موافق با اهداف این کنوانسیون مصرف، علامتگذاری یا به صورت دائم بی اثر می گردند.

۳- هر کشور عضو اقدامات لازم را در یک دوره پانزده ساله از تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون نسبت به آن کشور، اتخاذ خواهد کرد تا اطمینان حاصل نماید که کلیه موجودی مواد منفجره موضوع بند (۱) این ماده که در اختیار مراجع نظامی یا پلیسی است و به عنوان جزء لاینفک ادوات نظامی مجاز طبق مقررات در نیامده، معدوم گردیده یا به منظور اهدافی موافق با اهداف این کنوانسیون مصرف، علامتگذاری یا به صورت دائم بی اثر می گردند.

۴- هر کشور عضو اقدامات لازم را از تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون نسبت به آن کشور اتخاذ خواهد کرد تا از انهدام هرچه زودتر مواد منفجره علامتگذاری نشده در قلمرو آن که ممکن است در آن قلمرو کشف شوند و موضوع بندهای پیشین این ماده نیستند، غیر از موجودی مواد منفجره علامتگذاری نشده ای که در اختیار مراجع نظامی یا پلیسی است و به عنوان جزء لاینفک ادوات نظامی مجاز طبق مقررات در نیامده، اطمینان حاصل نماید.

۵- هر کشور عضو اقدامات ضروری را برای اعمال کنترل دقیق و مؤثر بر مالکیت و انتقال مالکیت مواد منفجره موضوع بند (۲) بخش (۱) پیوست فنی این کنوانسیون اتخاذ خواهد کرد تا از انحراف یا استفاده برای اهدافی متناقض با اهداف این کنوانسیون جلوگیری به عمل آید.

۶ - هر کشور عضو اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا اطمینان حاصل نماید که در قلمرو آن، مواد منفجره علامتگذاری نشده ساخته شده از زمان لازم الاجراء شدن این کنوانسیون نسبت به آن کشور که به گونه ای که در جزء (ت) بند (۲) بخش (۱) پیوست فنی این کنوانسیون مشخص شده، ساخته نشده اند و مواد منفجره علامتگذاری نشده ای که دیگر در حیطه شمول سایر جزءهای بند (۲) مزبور قرار ندارند در اسرع وقت منهدم می شوند.

ماده ۵ -

- ۱ - کمیسیون فنی بین المللی مواد منفجره (که از این پس «کمیسیون» نامیده می شود) به وسیله این کنوانسیون متشکل از حداقل پانزده و حداکثر نوزده عضو تعیین شده توسط شورای سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری (که از این پس «شورا» نامیده می شود) از میان افراد معرفی شده توسط کشورهای عضو این کنوانسیون تشکیل می شود.
- ۲ - اعضاء کمیسیون، کارشناسانی خواهند بود که دارای تجربه اساسی و مستقیم در ارتباط با ساخت یا شناسایی یا تحقیقات در زمینه مواد منفجره می باشند.
- ۳ - اعضاء کمیسیون برای یک دوره سه ساله خدمت خواهند کرد و واجد شرایط برای انتصاب مجدد خواهند بود.
- ۴ - جلسات کمیسیون حداقل یک بار در سال در مقر سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری یا در زمان و مکانهایی که ممکن است شورا تعیین یا تصویب کند، تشکیل خواهد شد.
- ۵ - کمیسیون، آئین کار خود را که منوط به تصویب شورا خواهد بود، تصویب خواهد کرد.

ماده ۶ -

- ۱ - کمیسیون، پیشرفتهای فنی در ارتباط با ساخت، علامتگذاری و شناسایی مواد منفجره را ارزیابی خواهد کرد.
- ۲ - کمیسیون از طریق شورا، یافته‌های خود را به کشورهای عضو و سازمانهای بین‌المللی ذی‌ربط گزارش خواهد کرد.
- ۳ - کمیسیون در صورت لزوم، توصیه‌هایی را به شورا برای اعمال اصلاحاتی در پیوست فنی این کنوانسیون ارائه خواهد کرد. کمیسیون تلاش خواهد کرد تصمیمات خود را در مورد توصیه‌های مزبور به اتفاق آراء اتخاذ کند. در صورت عدم نیل به اتفاق آراء، کمیسیون چنین تصمیماتی را با رأی اکثریت دو سوم اعضاء خود اتخاذ خواهد کرد.
- ۴ - شورا می‌تواند بنا به توصیه کمیسیون، اصلاحیه‌های پیوست فنی این کنوانسیون را به کشورهای عضو پیشنهاد نماید.

ماده ۷ -

- ۱ - هر کشور عضو می‌تواند ظرف مدت نود روز از تاریخ اطلاعیه اصلاحیه پیشنهادی پیوست فنی این کنوانسیون، نظرات خود را به شورا منتقل نماید. شورا، این نظرات را در اسرع وقت جهت رسیدگی به کمیسیون ارسال خواهد کرد. شورا، هر کشور عضوی را که در مورد اصلاحیه پیشنهادی، نظراتی ارائه کند یا با آن مخالفت نماید برای مشورت با کمیسیون دعوت خواهد کرد.
- ۲ - کمیسیون، نظرات کشورهای عضو را که به موجب بند قبلی ارائه شده بررسی نموده و مراتب را به شورا گزارش خواهد کرد. شورا پس از ملاحظه گزارش کمیسیون و با

در نظر گرفتن ماهیت اصلاحیه و نظرات کشورهای عضو، از جمله کشورهای تولیدکننده می تواند اصلاحیه را برای تصویب به کلیه کشورهای عضو پیشنهاد نماید.

۳ - چنانچه اصلاحیه پیشنهادی توسط پنج کشور عضو یا بیشتر، از طریق ارسال اطلاعیه کتبی به شورا ظرف مدت نود روز از تاریخ اعلام اصلاحیه به شورا مورد اعتراض قرار نگیرد، پذیرفته شده تلقی می گردد و یکصد و هشتاد روز پس از آن یا پس از دوره دیگری که در اصلاحیه پیشنهادی مشخص گردیده، برای کشورهای عضو که به طور صریح اعتراضی نسبت به آن ندارند، لازم الاجراء خواهد شد.

۴ - کشورهای عضو که به طور صریح نسبت به اصلاحیه پیشنهادی اعتراض کرده اند می توانند متعاقباً به وسیله تودیع سند پذیرش یا تصویب رضایت خود را نسبت به متعهد شدن به وسیله مفاد اصلاحیه اعلام نمایند.

۵ - در صورتی که پنج کشور عضو یا بیشتر نسبت به اصلاحیه پیشنهادی اعتراض نموده باشند، شورا مراتب را برای رسیدگی بیشتر به کمیسیون ارجاع خواهد نمود.

۶ - در صورتی که اصلاحیه پیشنهادی طبق بند (۳) این ماده مورد تصویب قرار نگیرد، شورا می تواند فراهمایی (کنفرانسی) را با حضور همه کشورهای عضو تشکیل دهد.

ماده ۸ -

۱ - کشورهای عضو، در صورت امکان اطلاعاتی را که به کمیسیون در انجام وظایف خود به موجب بند (۱) ماده (۴) کمک می کند، ارائه خواهند کرد.

۲ - کشورهای عضو، شورا را به طور مرتب از اقداماتی که در اجراء مفاد این کنوانسیون اتخاذ کرده اند، آگاه خواهند نمود. شورا اطلاعات مزبور را برای همه کشورهای عضو و سازمانهای بین المللی مربوط ارسال خواهد نمود.

ماده ۹ - شورا با همکاری کشورهای عضو و سازمانهای بین المللی مربوط، اقدامات مقتضی را برای تسهیل اجراء این کنوانسیون از جمله تأمین کمکهای فنی و اقداماتی برای مبادله اطلاعات مربوط به پیشرفتهای فنی در علامتگذاری و شناسایی مواد منفجره اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۱۰ - پیوست فنی این کنوانسیون، جزء لاینفک این کنوانسیون را تشکیل خواهد داد.

ماده ۱۱ -

۱ - هر اختلاف بین دو یا چند کشور عضو راجع به تفسیر یا اجراء این کنوانسیون که از طریق مذاکره حل و فصل نشود، بنا به درخواست یکی از آنها به داوری ارجاع خواهد شد. در صورتی که ظرف شش ماه از تاریخ درخواست داوری، اعضاء نتوانند در مورد برگزاری داوری توافق نمایند، هر یک از آن اعضاء می توانند اختلاف را طبق اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری از طریق درخواست، به آن دیوان ارجاع نمایند.

۲ - هر کشور عضو می تواند در هنگام امضاء، تنفیذ، پذیرش، یا تصویب این کنوانسیون یا الحاق به آن اظهار نماید که خود را ملزم به بند قبلی نمی داند. سایر کشورهای عضو نسبت به هر کشور عضوی که چنین حق شرطی را در نظر گرفته است، به وسیله بند قبلی متعهد نخواهند بود.

۳ - هر کشور عضو که حق شرطی را طبق بند قبلی در نظر گرفته باشد می تواند در هر زمان با ارسال اطلاعیه ای به امین اسناد، از حق شرط مزبور صرف نظر نماید.

ماده ۱۲ - هیچ حق شرطی را به جز آنچه در ماده (۱۱) پیش‌بینی شده، نمی‌توان در مورد این کنوانسیون در نظر گرفت.

ماده ۱۳ -

۱ - این کنوانسیون در مونترال از اول مارس ۱۹۹۱ میلادی (۱۳۶۹/۱۲/۱۰ هجری شمسی) برای امضاء کشورهای شرکت‌کننده در فراهمایی (کنفرانس) بین‌المللی حقوق هوایی که از ۱۲ فوریه (۱۳۶۹/۱۱/۲۳ هجری شمسی) تا اول مارس ۱۹۹۱ میلادی (۱۳۶۹/۱۲/۱۰ هجری شمسی) در مونترال برگزار گردید مفتوح خواهد بود. کنوانسیون پس از اول مارس ۱۹۹۱ میلادی (۱۳۶۹/۱۲/۱۰ هجری شمسی) برای امضاء کلیه کشورها در مقر سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری در مونترال تا زمان لازم‌الاجراء شدن طبق بند (۳) این ماده مفتوح خواهد بود. هر کشوری که این کنوانسیون را امضاء نکند می‌تواند در هر زمانی به آن ملحق شود.

۲ - این کنوانسیون منوط به تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق کشورها خواهد بود. اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق نزد سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری تودیع خواهد شد که بدین وسیله به امین اسناد سپرده می‌گردد. هنگام تودیع اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، هر کشور اظهار خواهد کرد که آیا یک کشور تولیدکننده می‌باشد یا خیر؟

۳ - این کنوانسیون در شصت‌مین روز پس از تودیع سی و پنجمین سند تنفیذ، پذیرش و تصویب یا الحاق نزد امین اسناد لازم‌الاجراء خواهد شد مشروط بر این که حداقل پنج کشور از کشورهای مزبور به موجب بند (۲) این ماده اعلام کرده باشند که کشور تولیدکننده‌اند. چنانچه قبل از تودیع اسناد پنج کشور تولیدکننده، سی و پنج سند

تودیع شده باشد، این کنوانسیون در شصتمین روز پس از تاریخ تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق پنجمین کشور تولیدکننده لازم الاجراء خواهد شد.

۴ - این کنوانسیون برای کشورهای دیگر، شصت روز پس از تاریخ تودیع اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق آنها، لازم الاجراء خواهد شد.

۵ - به محض این که این کنوانسیون، لازم الاجراء گردد، طبق ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد و به موجب ماده (۸۳) کنوانسیون بین المللی هواپیمایی کشوری (شیکاگو ۱۹۴۴ میلادی برابر با ۱۳۲۳ هجری شمسی) نزد امین اسناد به ثبت خواهد رسید.

ماده ۱۴ - امین اسناد کلیه امضاءکنندگان و کشورهای عضو را فوراً از موارد زیر آگاه خواهد کرد:

- ۱ - هر امضاء این کنوانسیون و تاریخ آن.
- ۲ - تودیع هر سند از تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق و تاریخ آن، با اشاره خاص به این که آیا کشور مزبور خود را به عنوان کشور تولیدکننده مشخص کرده است یا خیر؟
- ۳ - تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون.
- ۴ - تاریخ لازم الاجراء شدن هر اصلاحیه این کنوانسیون یا پیوست فنی.
- ۵ - هر اعلام انصراف از عضویت انجام شده به موجب ماده (۱۵) و
- ۶ - هر اعلامیه صادره به موجب بند (۲) ماده (۱۱).

ماده ۱۵ -

۱ - هر کشور عضو می تواند از طریق ارسال اطلاعیه کتبی به امین اسناد از عضویت در این کنوانسیون منصرف گردد.

۲ - انصراف از عضویت یکصد و هشتاد روز پس از تاریخی که اطلاعیه توسط امین اسناد دریافت شده است، نافذ خواهد شد.

برای گواهی مراتب فوق، امضاء کنندگان تام‌الاختیار زیر که از سوی دولتهای خود به‌طور مقتضی مجاز شده‌اند، این کنوانسیون را امضاء نمودند.
این کنوانسیون در نخستین روز مارس ۱۹۹۱ میلادی (۱۳۶۹/۱۲/۱۰ هجری شمسی) در مونترال در یک نسخه اصلی تدوین و در پنج نسخه معتبر به زبانهای انگلیسی، فرانسوی، روسی، اسپانیایی و عربی تنظیم گردید.

پیوست فنی

بخش ۱ - توصیف مواد منفجره

۱ - مواد منفجره موضوع بند (۱) ماده (۱) این کنوانسیون موادی است که:
الف - با یک یا چند ماده منفجره بسیار قوی که در حالت خالص خود، فشار بخاری کمتر از ۱۰ پاسکال در حرارت ۲۵ درجه سانتیگراد را دارا می‌باشد، ساخته شده باشد.

ب - با یک ماده پوششی ساخته شده باشد.

پ - به‌صورت ترکیبی، در حرارت معمولی اتاق، نرم یا قابل تغییر می‌باشد.

۲ - مواد منفجره زیر، حتی اگر مطابق توصیف مواد منفجره موضوع بند (۱) این بخش باشد، مادامی که به منظورهای خاص زیر نگاهداری یا استفاده می‌شود یا به‌گونه‌ای که در آنجا توصیف شده، ترکیب شده باشد، یعنی مواد منفجره‌ای با مشخصات زیر باشد، مواد منفجره تلقی نخواهد شد:

الف - ساخته یا نگاهداری شده در مقادیر محدود، فقط برای مصرف در تحقیق، توسعه یا آزمایش مجاز طبق مقررات مواد منفجره جدید یا اصلاح شده.
ب - ساخته یا نگاهداری شده، در مقادیر محدود، فقط برای مصرف در آموزش مجاز طبق مقررات شناسایی مواد منفجره و یا توسعه یا آزمایش تجهیزات شناسایی مواد منفجره.

پ - ساخته یا نگاهداری شده، در مقادیر محدود فقط برای مقاصد علمی مجاز طبق مقررات، یا

ت - اختصاص داده شده یا ترکیب شده به عنوان یک بخش لاینفک ادوات نظامی مجاز طبق مقررات در قلمرو کشور تولیدکننده ظرف مدت سه سال پس از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون نسبت به آن کشور چنین تلقی خواهد شد که ادوات تولیدشده مزبور در مدت دوره سه ساله یادشده، ادوات نظامی مجاز طبق مقررات موضوع بند (۴) ماده (۴) این کنوانسیون می باشد.

۳ - در این بخش :

- اصطلاح «مجاز طبق مقررات» در جزءهای (الف)، (ب) و (پ) بند (۲) به معنی مجاز طبق قوانین و مقررات کشور عضو مربوط است.
- اصطلاح «مواد منفجره قوی» شامل «سیکلوتترامیلن تترانیترامین (HMX)، پنتااریتریتول تترانیترات (PETN) و سیکلوتتری متیلن تری نیترامین (RDX) می شود اما محدود به این مواد نمی شود.

بخش ۲ - عوامل شناسایی

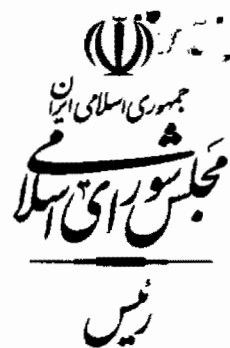
عامل شناسایی هر یک از موادی است که در جدول زیر بیان گردیده است. عوامل شناسایی توصیف شده در این جدول برای استفاده به منظور افزایش توانایی شناسایی مواد منفجره توسط وسائل شناسایی بخار در نظر گرفته شده است. در هر حالت، افزودن عامل شناسایی به ماده منفجره به روشی انجام خواهد شد تا توزیع یکنواخت در

شماره: ۴۲۰۱۶۶۹۱۱

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پوست:

بسته



محصول تمام شده حاصل شود. حداقل غلظت عامل شناسایی در محصول تمام شده در زمان ساخت در جدول مزبور نشان داده شده است.

جدول

حد اقل ضرایب	وزن مولکولی	فرمول مولکولی	نام عامل شناسایی
٪ ۰/۲	۱۵۲	$C_2H_4(NO_2)_2$	اتیلن گلیکول دی نترات (EGDN)
٪ ۰/۱	۱۷۶	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	۲ و ۳ دی متیل ۲ و ۳ دی نیترو بوتان (DMNB)
٪ ۰/۵	۱۳۷	$C_7H_7NO_2$	پارامونو نیتروتولون (P-MNT)
٪ ۰/۵	۱۳۷	$C_7H_7NO_2$	اورتو-مونونیتروتولون (O-MNT)

هر ماده منفجره که در نتیجه فرمول معمولی شامل هر یک از عوامل شناسایی تعیین شده به مقدار یا بیش از مقدار حداقل غلظت لازم باشد، علامتگذاری شده تلقی خواهد شد.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و پانزده ماده و یک پیوست در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ دوم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی